

Ελλάδα Πάσχα 2024.

Γράφει Αντιστράτηγος ε.α. Ιωάννης Κρασσάς.

«Νίκη με κάθε κόστος, νίκη παρά τον τρόμο, νίκη όσο μακρύς και δύσκολος και αν είναι ο δρόμος. Γιατί χωρίς νίκη δεν υπάρχει επιβίωση». Ουίνστον Τσώρτσιλ [(1874-1965) πολιτικός και πρωθυπουργός του Ηνωμένου Βασιλείου κατά την διάρκεια του Β΄ΠΠ).

Οι Πολεμικές Συρράξεις.

Την παρούσα περίοδο είμαστε μάρτυρες των πολεμικών συγκρούσεων στην Ουκρανία και στο Ισραήλ. Η διαδοχή των γεγονότων είναι ταχεία και οι επιπτώσεις τους σημαντικές, όχι μόνο για τα κράτη της περιοχής, αλλά και για τη παγκόσμια κοινότητα γενικότερα. Έως ότου τα ξίφη εναποτεθούν ξανά στα «θηκάρια τους», η έκβαση των πολέμων θα κριθεί από την τελική νίκη στο πεδίο της μάχης. Στο πόλεμο δεν υπάρχει υποκατάστατο της νίκης και στέφει αυτούς που τη θέλουν περισσότερο, θυσιάζοντας τα πάντα προκειμένου να τη κατακτήσουν. Ο άνθρωποι από τη φύση τους είναι διεκδικητικοί και καταφεύγουν στη βία, τόσο για τη διατήρηση, όσο και για την αύξηση της επικράτειας, της περιουσίας και της κυριαρχίας τους.

Οι Αρχαίοι ημών Πρόγονοι.

Ο Αρχαίος Έλληνας φιλόσοφος Αριστοτέλης (384-322 π.Χ.) έγραψε στο έργο του Πολιτικά[1]: «Τὰ κατά πόλεμον κρατούμενα τῶν κρατούντων εἶναι φάσιν (Ὅσα κυριεύονται στον πόλεμο λέγεται ὅτι ανήκουν στου νικητές)». Ο ιστορικός ρεαλισμός έχει δείξει ὅτι το τετελεσμένο γεγονός υπερισχύει του Διεθνούς Δικαίου. Νικητές δεν υπάρχουν μόνο στους πολέμους, αλλά σε ὅλες τις εκφάνσεις της ζωής, στις εκλογές, στις αθλητικές συναντήσεις, στην επαγγελματική ανέλιξη και αλλού. Στη διαδρομή μας ἐπὶ τῆς γῆς το επιδιωκόμενο είναι η διεκδίκηση της επιτυχίας, η οποία είναι ἀπότοκος της συστηματικής προετοιμασίας, της τύχης και της τόλμης. Οι ανταμοιβές προϋποθέτουν αγώνες, ενώ οι συμμετέχοντες πρέπει να διαθέτουν ψυχικές δυνάμεις και να μην παραιτούνται μέχρι επιτεύξεως του τελικού σκοπού. Ο αρχαίος ἐπικός ποιητής Χορίλος[2] (413-399 π.Χ) έγραψε «Πέτραν κοιλαίνει ρανίς ὕδατος ἐνδελεχείη (μια ἐπίμονη σταγόνα νερού τρυπά την πέτραν)». Στα ομαδικά αθλήματα, η νίκη στεφανώνει το σύνολο και ὄχι τα άτομα. Δεν έχει σημασία ποιοι παίζανε καλά και ποιοι ὄχι, το ἀποτέλεσμα είναι αυτό που μετράει, χωρίς να μπορεί να αποκλεισθεί το ενδεχόμενο της ήττας. Είναι προτιμότερο να ηττηθείς μαχόμενος, παρά να μην προσπαθήσεις καθόλου. Αυτός που διατηρεί το κουράγιο, τον αυτοσεβασμό και την αυτοπεποίθησή του, δεν παραιτείται και θα συνεχίσει μέχρι τέλους, «μέχρι της τελευταίας ρανίδος του αίματος», ὅπως διατυπώνεται στον ὄρκο των στρατιωτικών. Ἐκαστος ἐξ ημῶν προκειμένου να υπερασπισθεί τις ἐπιλογές του δίδει στις λέξεις το νόημα που αντιλαμβάνεται. Για την ἴδια συμπεριφορά, ὀρισμένοι χρησιμοποιούν την λέξη σύνεση, ενώ ἄλλοι την λέξη δειλία. Η τόλμη χαρακτηρίζεται ἀπερισκεψία, η ηττοπάθεια ρεαλισμός και η υποχωρητικότητα ἀποτροπή. Στην ουσία δεν ἔχουν καμία αξία οι προ-

θέσεις, αλλά τα αποτελέσματα. Η αποδοχή του λάθους προϋποθέτει γενναιότητα.

Τα Θύματα της Ασφάλτου.

Το έτος 2022, από τους 635 νεκρούς σε τροχαία ατυχήματα οι 222 επέβαιναν σε μοτοσυκλέτες. Η Ελλάδα κατέχει το υψηλότερο ποσοστό θανάτων μοτοσικλετιστών στην Ε.Ε. (32,2%) και ακολουθεί η Κύπρος με ποσοστό 29.2% (Πηγή: Eurostat, 2022)[\[3\]](#). Οι τρόποι που αντιμετωπίζουμε μέχρι τώρα τους θανάτους από τα τροχαία δυστυχήματα και άλλες νοσηρές νοοτροπίες (αθλητική και σχολική βία, παράνομη δόμηση, φοροδιαφυγή κλπ), έχουν αποτύχει πλήρως. Θεωρητικά διακηρύσσουμε την αξία της ανθρώπινης ζωής ως το υπέρτατο αγαθό, αλλά μας διαψεύδει οικτρά η ζωή. Τη δεκαετία 2012-2022 οι νεκροί του πολέμου της ασφάλτου ανήλθαν σε 8.243, που είναι κατά τι περισσότεροι από τους 8.224 πεσόντες στους νικηφόρους Α΄ και Β΄ Βαλκανικούς Πολέμους την περίοδο 1912-1913, όταν πολεμήσαμε κατά των Τούρκων και των Βουλγάρων και χάριν των οποίων η Ελλάδα διπλασιάσθηκε σε έκταση και πληθυσμό. Οι βασικοί παράγοντες πρόκλησης των θανατηφόρων τροχαίων κατά μεγάλο ποσοστό προκαλούνται από την υπερβολική ταχύτητα, τη μη χρήση ζώνης ή κράνους, τη κατανάλωση αλκοόλ και την απόσπαση της προσοχής, από τη χρήση του κινητού τηλεφώνου. Δεν αντιλαμβάνομαι γιατί να μην επιβάλλονται σ' αυτούς τους παραβάτες εξοντωτικές ποινές, όπως η δια βίου αφαίρεση του διπλώματος οδήγησης, η κατάσχεση του οχήματος και υψηλά χρηματικά πρόστιμα. Η σταθερή μείωση του πληθυσμού την τελευταία εικοσαετία, λόγω της υπογεννητικότητας, καθιστά κάθε απώλεια ζωής ζωτικής σημασίας, γιατί απειλεί την επιβίωσή μας ως έθνους.

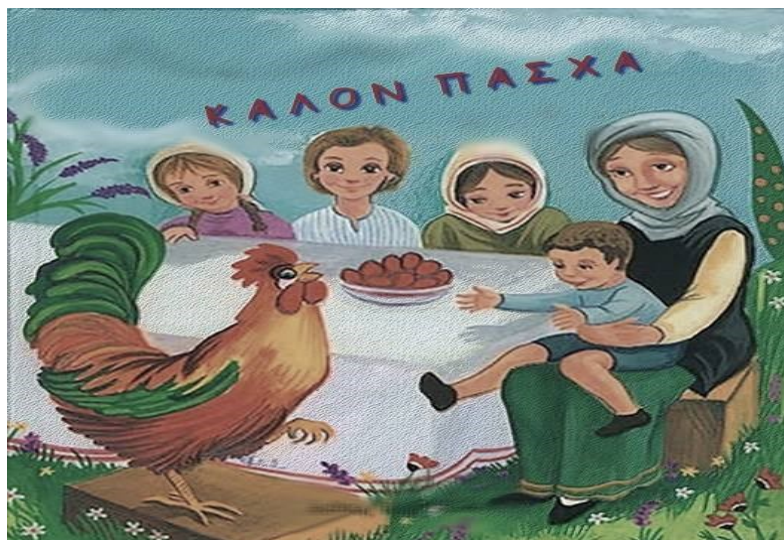
Η Ασθένεια και η Θεραπεία.

Ο ωχαδερφισμός, η αδιαφορία, η κατά το δοκούν αντίληψη της νομιμότητας, η τοποθέτηση υπεράνω όλων του προσωπικού συμφέροντος έχει διαμορφώσει μια νοοτροπία που διατρέχει το σύνολο της ελληνικής κοινωνίας, τα ολέθρια αποτελέσματα της οποίας βιώνουμε στις καθημερινές μας δραστηριότητες. Η εξοκείωση μας με την εγκατάλειψη και τη κακή συντήρηση των δημοσίων χώρων αντανακλούν το συμβιβασμό μας με την μετριότητα. Για να διορθώσουμε τα κακώς κείμενα απαιτείται τεράστια προσπάθεια, διότι πρόκειται για απεξάρτηση, από τον εθισμό στην ελάχιστη προσπάθεια, στην παραβατικότητα και στις αυτόκαταστροφικές συμπεριφορές. Οι προτάσεις για την βελτίωση μας με προσφυγή σε διδασκαλίες εμφυσήσεως της λογικής σκέψεως, με ευχολόγια και αλλαγής των πρωτοκόλλων ενεργείας κινούνται στο χώρο του ανέφικτου και του φανταστικού. Συνιστά παράνοια να επαναλαμβάνουμε τις ίδιες ενέργειες και να περιμένουμε διαφορετικά αποτελέσματα. Έχουμε συνηθίσει στα εύκολα, βάφουμε πάνω στη σκουριά, αντί να την απομακρύνουμε πλήρως ή να αντικαταστήσουμε ότι έχει διαβρωθεί πέραν επισκευής. Η στάση μας παραπέμπει στη κατάληξη του ποιήματος «Οι Μοιραίοι» του Κώστα Βάρναλη^[4] (1874-1974): «Δειλοί, μοιραίοι κι άβουλοι αντάμα, προσμένουμε, ίσως, κάποιο θάμα!».

Υπάρχει όμως το ενδεχόμενο να μην μας αρέσει η τάξις και η καθαριότητα, οπότε εκλείπει το κίνητρο της βελτιώσεως. Έκαστος διατηρεί την άποψη για τα πάντα, υπάρχουν άνθρωποι που θέλουν να πλένονται καθημερινά, άλλοι μία φορά την εβδομάδα, μία φορά το δεκαπενθήμερο, ή άπαξ του εξαμήνου. Σ' αυτή τη περίπτωση οι επισημάνσεις μου στερούνται νοήματος γιατί εκφράζω προσωπικές μου απόψεις και όχι του συνόλου. Εάν όμως επιθυμούμε τη βελτίωση, μόνοι μας δεν μπορούμε να την επιτύχουμε, γι' αυτό χρειαζόμαστε την έξωθεν βοήθεια, όπως έχει συμβεί κατ' επανάληψη στο παρελθόν στην νεότερη ιστορία μας. Η ύπαρξη ξένων προπονητών και παικτών σε όλα τα αθλήματα συνιστά έμπρακτη αποδοχή των χαμηλών επιδόσεων μας. Ο λαός μας κατά την πορεία του στην ιστορία, έχει να δείξει θριάμβους και αποτυχίες. Ο ενστερνισμός κλασσικών αρχών και αξιών αποδί--δει καλούς καρπούς και εκεί πρέπει να εστιάσουμε. Μη ξεχνάμε ότι μετά τα πάθη ακολουθεί η Ανάσταση. Ομιλούντες σε απλά ελληνικά απαιτείται εκκαθάριση του σκληρού μας δίσκου και επανεκκίνηση του υπολογιστού, γιατί έχει μολυνθεί από κακόβουλο λογισμικό.

ΚΑΛΟ ΠΑΣΧΑ - ΚΑΛΗ ΑΝΑΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΠΡΟΣΟΧΗ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ.

**Αντιστράτηγος ε.α. Ιωάννης Κρασσάς.
Απρίλιος 2024.**

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ.

[1] Τα Πολιτικά είναι σύγγραμμα του Αριστοτέλη σε οκτώ βιβλία, με θέμα την επιστήμη της πολιτικής ζωής. Το θέμα προσεγγίζεται από την άποψη της πόλης - πολιτείας, θεωρώντας πως είναι εκείνη που συντελεί στην πληρέστερη ζωή του πολίτη. Ο Αριστοτέλης αποδεικνύει με μία σειρά επιχειρημάτων τη θέση του ότι ο άνθρωπος είναι «ζώον πολιτικόν», δηλαδή ον, το οποίο είναι εκ φύσεως καμωμένο να ζει μέσα σε πόλεις και ο προορισμός του είναι η απόκτηση της «Ηθικής Αρετής».

[2] Έζησε στην Αυλή του Μακεδόνα Βασιλέα Αρχέλαου Α', Το έχει γράψει και ο Λατίνος ποιητής Οβίδιος (43 π.Χ-17 μ.Χ.) «Gutta cavat lapidem (Η σταγόνα ανοίγει τρύπα στο βράχο)».

[3] Για το 2023, ο αυστραλιανός ιστότοπος (smartraveller.gov.au), στο πλαίσιο ταξιδιωτικής οδηγίας, κατέταξε την Ελλάδα στην τελευταία θέση μαζί με το Μεξικό, ως η χειρότερη χώρα για να οδηγήεις ανάμεσα σε 22 χώρες που πρότεινε για διακοπές. Οι Έλληνες οδηγοί παραδέχονται πως οδηγούν υπερβαίνοντας το όριο ταχύτητας (79%), μη χρησιμοποιούντες ζώνη (44%) και ομιλούντες στο κινητό (84%).

[4] Ο Κώστας Βάρναλης [Πύργος Ανατολικής Ρωμυλίας, σημερινό Μπουργκάς Βουλγαρίας 1884 – Αθήνα 1974) ήταν ποιητής, λογοτέχνης, κριτικός και μεταφραστής. Είναι περισσότερο γνωστός κυρίως για τα ποιήματά του. Το 1959 τιμήθηκε με το Βραβείο Ειρήνης Λένιν. Επέλεξε το επώνυμο προκειμένου να παραπέμπει στη Βάρνα της Βουλγαρίας όπου έμεναν πολλοί Έλληνες, το επίθετο του πατέρα του ήταν Μπουμπούς.

ΤΕΛΟΣ